

W dyskusji udział wzięli dr W. Filipowicz, podkreślając, że całe opracowanie dotychczas dokumentacji i przechowywanie jej w dwóch etapach jest słabsze, tylko czy właściwie jest stosowane w tym przypadku mikrofilmowe, które nie są dotychczas trwałe, odpaja bowiem przeszło sto procent po 10-12 latach. Uważa, że lepsze jest opracowanie efektów fotograficznych w sposób centralny w Warszawie.

Mgr I. Dąbrowska wyraziła opinię, że składowanie pełnej oryginalnej dokumentacji w Archiwum i korzystanie z niej także stratydotydoty znacznie opracowywania wyników badań terenowych.

Mgr A. Samotulowiczowa odpowiedział stwierdziła, że opracowanie efektów fotograficznych centralnie w Warszawie dla całej dokumentacji wpływającej z placówek byłoby bardzo trudne. Uważa, że wypracowanym rozwiązaniem jest opracowanie mikrofilmowe z zastosowaniem ich pierwotnego kopowania po prostu tam.

Prof. dr W. Hoesel odwołał się podobnie do uwagi mgr Samotulowiczowej uważając, że pełna dokumentacja z badań placówek terenowych winna być depozytowana szczególnie po zakończeniu prac terenowych w Archiwum, skąd może być wycofywana dla celów opracowań naukowych, lecz wykorzystywana jedynie w pracowniach Instytutu. Po całkowitym wykorzystaniu dokumentacja musi wrócić powrotnie do Archiwum, które nie może z kolei odwołać dotychczasowe lub spóźni później. Wskazał na możliwość, że należy rozdzielić w przypadku powstania działów archeologicznych w Państwowych Archiwach, gdzie w składowiskach odpowiednio zorganizowanych przechowywane byłoby dokumenty takie z innych badań wg ujednoliconego systemu. Stworzone byłoby tam także odpowiednie warunki odzwierciedlenia przechowywanej dokumentacji.

Prof. Hoesel podzielał następnie stanowiskiem zarady, referentem i dyskutantem za ten udział i ugodzi zamknięcia obrad.

Kolejną sprawozdanie z zarady Instytutu warto dodać, że stwierdziła się na niej poprawa jakości dokumentowanych efektów materiałnie dokumentacyjnych przybrog i wyniki badań wykopaliskowych. Wskazał wszystkie składowiska przechowywały dokumentację terenową, dobrą technicznie, przy czym niektóre dane opierają swoje materiały dokumentacji. Warto też dodać, że w wyniku działania niektórych składowisk w terenie wykrytych zostało też zwrócić uwagę na wiele innych stanowisk archeologicznych. Wskazał z nich więcej dowodził się w przypadku badań wykopaliskowych.

Wład Dąbrowski

SESJA PTA POŚWIĘCONA OCHRONIE ZABYTEKÓW ARCHEOLOGICZNYCH W BYDGOSZCZY

W dniu 26 maja 1972 r. przy okazji Walnego Zjazdu PTA odbyła się w Bydgoszczy Sesja Naukowa poświęcona problematyce ochrony i społecznej opieki nad zabytkami archeologicznymi. Organizatorem jej było Polskie Towarzystwo Archeologiczne przy udziale Komisji Opieki nad Zabytkami Zarządu Głównego PTTK, reprezentującej w myśl ustawy o ochronie dóbr kultury z 1962 r. ruch społecznych opiekunów zabytków.

W czasie sesji wygłoszono dwa referaty: dr. J. Jaskanisa pt. *Stan i potrzeby opieki nad zabytkami archeologicznymi i numizmatycznymi w Polsce* oraz mgr.

Cz. Potemskiego pt. *Najważniejsze wyniki i perspektywy badań archeologicznych i numizmatycznych w województwie bydgoskim*. Autor pierwszego z nich przedstawił obszerne i bogato udokumentowane opracowanie rozwoju, stanu dzisiejszego i najpilniejszych zadań stojących przed zawodowymi i społecznymi środowiskami zainteresowanymi ochroną zabytków, ich zachowaniem i wykorzystaniem jako źródła naukowych. Znaczny dorobek w tej dziedzinie, u podstaw którego leży mecenat państwa, rozwój placówek naukowych i muzealnych, sieci konserwatorskiej i społecznej opieki nad zabytkami oraz upowszechnienie wśród społeczeństwa wiedzy o wartości zabytku metodą konsekwentnej popularyzacji, m. in. przez PTA, bynajmniej nie zmniejszają liczby zadań w tej dziedzinie. Mimo znacznego rozwoju kadrowego nie udało się służbie konserwatorskiej usunąć trudności organizacyjnych stojących na drodze sprawnej i skutecznej interwencji we wszystkich przypadkach odkryć. Przyczyny tego stanu rzeczy upatruje autor w brakach ustawy i zarządzeń, braku odpowiednich opracowań teoretycznych oraz szkolenia konserwatorów, a zwłaszcza w biurokratycznych ograniczeniach wpływających między innymi z daleko posuniętej zależności konserwatora od organów terenowej administracji. Zmiana jego statusu stanowi postulat zainteresowanych środowisk pod adresem czynników odpowiedzialnych za stan ochrony zabytków w Polsce. Dla sprawnego zaś działania potrzebne jest szerokie poparcie instytucji i środowisk naukowych, administracji, towarzystw regionalnych i naukowych oraz czynników społecznych. Między innymi postulatami autora, dyskusję wzbudziły propozycje zwiększenia udziału w pracach konserwatorskich muzeów i placówek naukowo-badawczych, zbyt słabo jego zdaniem angażujących się w ratownictwo zabytków, oraz koordynacji planów naukowych i działalności ich na swym terenie. Wskazano m. in. na potrzebę zmiany sposobów działania i podnoszenie kwalifikacji konserwatorów oraz placówek PKZ. Przedstawiono też niektóre doświadczenia i postulaty odnośnie do prac konserwatorskich na terenie wielkich budów przemysłowych, sugerując daleko idącą potrzebę koncentracji i koordynacji poczynań w takich przypadkach. Zgłoszono też niektóre propozycje dotyczące działalności propagandowo-oświatowej PTA i jego współpracy z ruchem społecznych opiekunów zabytków, wydawnictw, organizacji sesji popularno-naukowych, gromadzenia i inwentaryzacji zabytków w muzeach prowincjonalnych i PTTK.

Referat Cz. Potemskiego stanowił niejako zilustrowanie poprzedniego wystąpienia, dając także obszerną informację o odkryciach ostatnich lat na terenie województwa bydgoskiego oraz problematyce prowadzonych tu badań archeologicznych i numizmatycznych.

W uznaniu zasług na polu ochrony zabytków archeologicznych kilkunastu archeologów, numizmatyków i działaczy społecznych udekorowano odznakami Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz medalami Polskiego Towarzystwa Archeologicznego.

Jan Gromnicki

KONFERENCJA „KULTURY ARCHEOLOGICZNE I STRAŻY
KULTUROWE W EUROPIE ŚRODKOWEJ W OKRESIE WPLYWÓW
RYZYKALNYCH”

W dniach 20-22 września 1982 r. odbyła się w Warszawie konferencja naukowa poświęcona kulturze archeologicznej i strażom kulturowym w Europie Środkowej w okresie wpływów rzymskich. Organizatorem konferencji był Instytut Archeologii PTA w Warszawie. Wzięli udział w niej przedstawiciele instytucji kulturalnych i naukowych z Polski i zagranicą.